

Warszawa, dnia 26 października 2018 r.

Wnioskodawca:

Grupa Senatorów Senatu IX kadencji

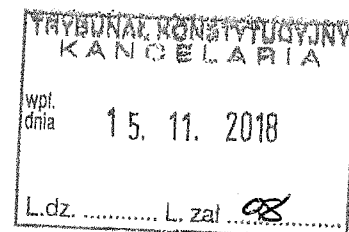
działająca przez przedstawiciela:

Senatora Piotra Zientarskiego

Adres do korespondencji:

Klub Parlamentarny Platforma Obywatelska

Ul. Wiejska 4/6/8, 00-902 Warszawa

sygn. akt K 19/16

Trybunał Konstytucyjny

Warszawa

Na podstawie art. 56 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. poz. 2072) jako przedstawiciel cofam wnioski Grupy Senatorów z dnia 6 kwietnia 2016 r. (sygn. akt K 19/16) i wnoszę o umorzenie postępowania (art. 59 ust. 1 pkt 1 ustawy o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym)

UZASADNIENIE

W dniu 6 kwietnia 2016 r. Grupa Senatorów IX kadencji złożyła wniosek do Trybunału Konstytucyjnego **o stwierdzenie niezgodności z Konstytucją art. 1 § 2 zd. 2 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. Prawo o prokuraturze (Dz.U. z 2016 r., poz. 177)**, wnosząc o stwierdzenie przez Trybunał Konstytucyjny, że **art. 1 § 2 zd. 2 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. Prawo o prokuraturze (Dz.U. z 2016 r., poz. 177, dalej „PrawoProk”) jest niezgodny z art. 2, art. 7 i art. 146 ust. 1, ust. 2, ust. 3 i ust. 4 pkt 7 Konstytucji**

Wniosek powyższy został zarejestrowany pod sygn. akt K 19/16, a następnie zarządzeniem Prezesa Trybunału Konstytucyjnego z dnia 4 maja 2016 r. został połączony do wspólnego rozpoznania w pełnym składzie Trybunału Konstytucyjnego wraz z wnioskiem Rzecznika Praw Obywatelskich z dnia 18 kwietnia 2016 r. (sygn. akt K 20/16). Jako sędzia sprawozdawca w sprawie został wyznaczony P.Pszczółkowski. Następnie w dniu 25 stycznia 2017 r. zostało w sprawie wydane, bez wskazania podstawy prawnej, zarządzenie o wyznaczeniu w miejsce pełnego składu Trybunału Konstytucyjnego, składu pięcioosobowego w osobach M.Muszyńskiego (przewodniczący składu), P.Pszczółkowski (sprawozdawca), L.Morawski, M.Warciński, S. Wronkowska – Jaśkiewicz. Zarządzeniem z dnia 20 września 2017 r. z powołaniem się na wygaśnięcie mandatu L. Morawskiego do składu orzekającego na to miejsce został wyznaczony J. Piskorski. Wreszcie zarządzeniem z dnia 7 lutego 2018r., także bez wskazania stosownej podstawy prawnej, w miejsce M. Muszyńskiego wyznaczona została J.Przyłębska, zaś w miejsce S. Wronkowskiej – Jaśkiewicz – A. Zielonacki.

Zdaniem Grupy Senatorów, mając na uwadze wskazane czynności stwierdzić należy, że skład orzekający w tej sprawie został ukształtowany z rażącym naruszeniem prawa, a w

szczególności brak jest podstawy prawnej uzasadniającej dokonania zmiany składu orzekającego z pełnego składu na skład pięcioosobowy. Za wyznaczeniem pełnego składu przemawiała niewątpliwie przesłanka ciężaru gatunkowego sprawy o fundamentalnym znaczeniu ustrojowym, bowiem jest bezpośrednio związana także z pozycją władzy sądowniczej, niezależności sądów i niezawisłości sędziowskiej. Ponadto z art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 13 grudnia 2016 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym oraz ustawę o statusie Trybunału Konstytucyjnego (Dz. U. poz. 2074) wynika, że czynności procesowe dokonane w postępowaniach wszczętych i niezakończonych przed wejściem w życie ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przez Trybunał Konstytucyjny (Dz. U. poz. 2072) pozostają w mocy. W związku z tym w niniejszej sprawie pozostawało w mocy również zarządzenie o wyznaczeniu pełnego składu Trybunału Konstytucyjnego.

Ustawowe uprawnienia Prezesa Trybunału Konstytucyjnego nie obejmują uprawnienia do zmiany składu orzekającego, w sytuacji gdy skład orzekający został już uprzednio wyznaczony, a taka była sytuacja w niniejszej sprawie. W takim przypadku uprawnienie Prezesa Trybunału Konstytucyjnego wyraźnie ograniczą się do sytuacji opisanych prawem, a mianowicie wygaśnięcie mandatu sędziego Trybunału Konstytucyjnego – Dz. U. z 2018 r. poz.1422, przejście sędziego w stan spoczynku – art. 31 – 32 ustawy o statusie sędziów Trybunału Konstytucyjnego, wyłączenie sędziego – art. 39 – 41 ustawy o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym. Wobec powyższego należy stwierdzić, że skład orzekający w niniejszej sprawie został ukształtowany z naruszeniem prawa. Zarządzenia Prezesa Trybunału Konstytucyjnego (z wyłączeniem pierwszego zarządzenia Prezesa TK o wyznaczeniu pełnego składu) nie spełniają wymogu działania na podstawie prawa (art. 7 Konstytucji RP), a dalsze postępowanie w sprawie nie jest zgodne ze standardem sprawiedliwości proceduralnej wywodzącej z art. 2 Konstytucji RP. Nadto należy stwierdzić, że w składzie orzekającym w sprawie znajduje się osoba nieuprawniona do orzekania –

J.Piskorski co wynika z orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego z 3 grudnia 2015 r., sygn. akt. K 34/15; wyrok z dnia 9 marca 2016 r., sygn. Akt K 47/17; wyrok z dnia 11 sierpnia 2016 r., sygn.. akt K 39/16; postanowienie z dnia 7 stycznia 2016 r., sygn. akt U 8/15.

Powyższe argumenty kategorycznie skłaniają Grupę Senatorów do cofnięcia wniosku z dnia 6 kwietnia 2016 r. Decyzja ta jak wyżej wykazano uzasadniona jest bezprawnymi manipulacjami w składzie orzekającym, co stanowi przypadek bez precedensu, a ponadto z wyznaczeniem tego składu osoby nieuprawnionej do orzekania, co zgodnie z doktryną , a także orzecznictwem sądowym (wyrok WSA w Warszawie z dnia 20 czerwca 2018 r. – sygn. akt V SA/Wa 459?18) naraża przyszłe orzeczenie na zarzut nieważności wyroku lub wyroku nieistniejącego.

Przedstawiciel

Senator Piotr Zientarski

Załączniki:

Odpisy wraz z listą senatorów wycofujących wnioski